



עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי

גליון מס' 82 / פרשת וישב תשפ"ד

לכל קוראי 'הדרך של אבא'
ולכל בית ישראל
'הניכר שמה'

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ל"ז.

"אמר להם לשבתות משלם נזק שלם לימות החול משלם חצי נזק"

לדעת רבי יהודה בגמרתנו השבוע, שור שנוגח בשבתות בלבד, נחשב כ'מועד לשבתות'. ומעתה אם ייגח בשבת 'שלם בעליו' 'נזק שלם'. ביום חול יישאר דינו כתם. רש"י מפרש שהשור מועד להזיק רק בשבת, מפני שהוא בטל בה ממלאכה והבטלה מביאה אותו להזיק

לא רק את השור מביאה הבטלה לידי חטא, גם את האדם! האדם הוא אינו 'בטל' לעולם; אם אינו מביא תועלת בחייו, על כרחו יביא לנזק.

הרב אלישיב זצ"ל יצא מבית הכנסת בו התפלל, ומולו הופיע אדם גס רוח. משהו בהחלטותיו של הרב לא מצא חן בעיניו והוא מיהר לשאת דרשת קנאות נחרצת. הסובבים נחרדו, אך הרב אלישיב השיב לעומתו בשלווה: "בעזרת ה' תזכה לילדים...". התלמידים תמהו: "וכי ברכה מגיע לשפל שכזה?"; והרב הסביר בענוותנות, כשהוא דן את האיש לכף זכות: "אדם זה אינו רשע, הוא פשוט משועמם, והשיעמום מביאו לחפש 'מצוות' מדומות... ברכתיו שיהיה עסוק בדברים חיוביים, כך גם על סביבתו יבוא השקט...". כעבור שנה חבק האיש שלישייה, והשקט שב לשרור בסביבתו.

איך זה קשור אלינו?

נעסוק בישובו של עולם, בדברים חיוביים. כך, מלבד התועלת, גם נימנע מלעסוק בחורבנו של עולם, ונמצא שהרווחנו בכפליים

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ל"ז.

"חנן בישא תקע ליה לההוא גברא"

גמרתנו השבוע מכנה דמות מסוימת בתואר 'נכבד': "חנן בישא" - כלומר, חנן הרע... בסיפור אודותיו מתברר מיד פשר הכינוי: הוא נקרא לדין בעקבות ש'תקע' בקול באוזנו של חברו. כשהויב לשלם לניזוק חצי זוז, הגיש לו זוז שלם וביקש עודף... משלא נענה, מצא לכך פתרון מחוכם, אך מעוות: על אתר הוא תקע שוב באוזנו של התובע, ואחר הגיש לו את הזוז כולו - חצי זוז לכל תקיעה..

ניצבת לעינינו דמות של אדם מבריק, אשר יכול היה לפעול בכישורו גדולות ונצורות; למצוא פתרונות מידיים ומקוריים לבעיות שונות, אך הוא בחר להשתמש בכישורנותו למילוי יצרים שפלים של רוע ושחיתות. אדם כזה ראוי בצדק לתואר 'רע'. אדם 'טוב' משתמש במוחו המבריק כדי להטיב לאחרים

כזה היה רבי אברהם גניחובסקי, גאון בתורה, ולא פחות מכך בבין אדם לחברו. פעם הגיע לביקור חולים במחלקה סגורה לחולי נפש, ה", ולפתע הופיע מולו מכר שנאלץ למרבה הצער לשהות שם לרפואת נפשו. פניו של האיש חווה כשהבין שנחשף... רבי אברהם, בתושיה של רגע, פונה אליו ולוחש על אזנו: "אבקש ממך ידידי שלא תספר לאחרים שראית אותי כאן"

איך זה קשור אלינו?

אנו מבריקים? ניתנו לנו כשרונות? נשתמש בהם להביא ברכה לסביבה, חלילה לא ננצלם להרע

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ל"ב.

"בוא ונצא לקראת כלה מלכתא"

בגמרתנו השבוע מתואר כיצד היו האמוראים מקבלים את השבת; רבי חנינא היה מכריז: "בוא ונצא לקראת המלכה", רבי ינאי, לבוש בבגדיו המכובדים, היה יוצא וקורא: "בואי כלה, בואי כלה"

את השבת כמו את המלכה, אין מקדמים ברגל אחת יחפה, ובגריפת הלכלוך אל מתחת לספה... מלכתחילה מתכננים את ימי השבוע באופן שבכניסת שבת יראה האדם, וביתו, ראויים לקבל את המלכה

הרבי ה'צמח צדק' מלובביץ' שלח את תלמידו ר' אייזיק מהומל לרוז'ין, לראות כיצד נראית שבת אצל הרבי מרוז'ין. ר' אייזיק הגיע לרוז'ין, ובערב שבת, בשעת הדלקת הנרות, שם פעמיו לחדרו של הרבי. כשנכנס, החדר היה ריק והרבי עמד בחלון שקוע בשרעפים. לפתע הבחין בר' אייזיק, ומבלי לשאול אותו לזהותו הובילו לחלון, וכשפניו להבים פתח לו צוהר לעולמו הפנימי: "ר' יהודי", קרא הרבי בלהט, "הרואה הנך כיצד ענני החול מסתלקים וענני השבת מופיעים במקומם? התראה כיצד רוח השבת דוחקת את רוח החול? התחוש את השבת באה לעולם ומטהרתו מימי המעשה?"

"פעם אחת בחיי", היה ר' אייזיק אומר בהתרגשות, שלא נמוגה גם כעבור עשרות שנים, "זכיתי לראות בעיני את שבת קודש"

איך זה קשור אלינו?

שבת קודש! היא באה! ואנו מתכוננים אליה כל השבוע ומקבלים אותה מוקדם ובכבוד, כפי שראוי לה